

nansieret. Men næste år sender vi penge ud til forbrug, der gør, at danskerne får nemmere ved at leve op til de drømme og ønsker, de måtte have, uanset om det måtte være et kurophold, en ny havestue eller noget helt tredje.

På længere sigt ved vi godt, at vores udfordring i højere grad er arbejdsudbuddet, og jeg noterede med glæde, at det var der trods alt ét parti uden for forligskredsen, som også var klar over. På længere sigt er det største problem for dansk økonomi, at vi kommer til at mangle arbejdskraft, når de store årgange er blevet pensionister, og de små årgange ikke kan fylde alle de stillinger ud, der bliver ledige. Derfor er det da også ærgerligt, at man, når man nu har den erkendelse, så ikke stemmer for det, der giver et bidrag til at løse problemet.

Vi har fået en række forskellige kommentarer, og hvis jeg starter med Enhedslistens hr. Frank Aaen, vil jeg sådan set starte med at rose, at her blev der lagt en konkret politisk strategi og idé frem. Her fik vi at høre af karsken bælg, hvad hr. Frank Aaen gerne ville gennemføre, hvis hr. Frank Aaen havde magt, som han har agt, og hvis der var nok mandater bag ved hr. Frank Aaens politik. Det synes jeg er klædeligt og glimrende. Fra regeringens side og fra forligspartiernes side må man jo sige, at de 13 lovforslag, som er komplekset bag ved forårspakke 2.0, jo er udtryk for, hvad vi ønsker at gennemføre nu, og derfor et klart billede af, hvad vores politik er i den givne situation. Jeg synes, det var glædeligt, at der trods alt var ét andet parti, der kunne fremlægge en politik. At den så går i stik modsat retning er ikke overraskende, og at vi ikke bliver enige er slet ikke overraskende, men det er trods alt glædeligt, at det blev lagt sådan frem.

Hr. Niels Helveg Petersen holdt fast i myten om, at vi nu gennemfører skattestoppet således, at afgifterne ikke længere bliver reguleret. Det er ikke korrekt, vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen. Det er sådan, at energiafgifterne fortsat vil blive reguleret, de vil blive sat op i takt med priserne. Det er den vurdering, vi har fra regeringens side af, hvad der skaber den bedste balance mellem at sikre en fortsat tilskyndelse til at spare på energi og reducere forurening og samtidig sikre f.eks. dansk erhvervsliv, men også lavtlønsindkomstgrupperne en rimelig mulighed for at kunne betale de øgede afgifter, der måtte være, uden at det går ud over danske virksomheders konkurrenceevne og dermed danske arbejdspladser.

Der er altså ikke tale om, at vi nu låser dem fast på et niveau, der ikke vil ændre sig, der er tale om, at vi har en anden reguleringsform end den, Det Radikale Venstre ønsker, og jeg er uenig med Det Radikale Venstre, fordi jeg mener, at den lægger for store byrder på særlig de energiintensive virksomheder. Der kan jeg fuldt ud tilslutte mig, hvad hr. Mike Legarth sagde, at vi nemlig skal lave en redegørelse om, hvorledes deres konkurrenceevne er i 2012, for at sikre, at vi bliver ved med at have konkurrencedygtige virksomheder, også blandt dem der er energiintensive.

Kl. 14:15

Jeg undrer mig over, at Det Radikale Venstre kunne være så positiv omkring spørgsmålene vedrørende arbejdsudbud og vedrørende lavere skat, i forhold til både den høje topskattegrænse og den lave marginalskat, og så alligevel sætte sig selv uden for forhandlingerne og nu ende med at stemme imod. Vi havde gerne set, at Det Radikale Venstre var blevet i forhandlingerne i stedet for.

I det indlæg, som hr. Jesper Petersen holdt, var der en diskussion om, hvorvidt boligejerne nu kunne være tilfredse med den aftale, der ligger her. Hr. Jesper Petersen fik det til at lyde, som om boligejerne skulle være kede af aftalen, at man som boligejer nærmest skulle være lidt bekymret og bedrøvet over, at vi nu har lavet en skattereform. Det er i hvert fald nye toner fra SF, der normalt plejer at skose os for, at vi har tilgodeset boligejerne for meget i skattereformen. B.l.a. er det blevet fremhævet, at mit svar på spørgsmål 21, som er optrykt under lovforslag nr. L 203, viser, at boligejerne faktisk vinder på skattereformen, og at de også vinder en smule mere end lejerne. Det har indtil nu, indtil i dag, været brugt som et angreb mod mig, at jeg ikke tog godt nok hånd om lejernes situation. Nu kan jeg så høre, at det nu er boligejerne, der skal være bekymrede. Men jeg kan trygt sige til både boligejerne og lejere, at med reformen her er der udsigt til, at begge grupper får flere penge mellem hænderne, at de får gavn af skattereformen.

Jeg har det ikke sådan, at det, at nogle får større gavn af skattereformen end jeg, bliver et problem for mig; jeg synes, man skal glæde sig over, at der kommer flere penge mellem hænderne til samtlige befolkningsgrupper, og at vi dermed har sikret en skattereform, der gør, at danskerne får større ret til at disponere over deres egne midler næste år. Det er sådan set en ganske god målsætning at have.